

פרשת ויגש < 137 < ח' טבת תשע"ג

גילוי דעת

שמיר - הדור הבא

אחד על אחד עם יאיר שמיר, על ההחלטה להצטרף לפוליטיקה, על הבית בו גדל, על ההשוואה לאבא ועל התקווה לעתיד טוב

ילדים מתמודדים

בעקבות האירוע המצמרר בבית הספר היסודי בקונטיקט ד"ר אתי רוזנטל נותנת כלים להתמודדות הילדים בטרומה

הכל עניין של הקשבה הרב אליקים לבנון על החשיבות שבפירגון הרבנית יעל צהר במאמר על יוסף הצדיק ויוסף הרוגש חוה אנקור מציעה לכולנו להתמקד כדי לא להתפזר

"וַיִּתֵּן לָהֶם אֱלֹהִים לְזָכְרָךְ..." (בראשית מ"ה, כ"א)

אבי קנטרוביץ | מנכ"ל תנועה כהלכה
מסתובב בדרכים

כבדו וחשדו

כל המשתמשים בדרך הם אנשים בעלי זכויות שוות. כולם רוצים להתקדם ולהגיע ליעדם מהר ככל האפשר וללא עיכובים. בפועל יש לעשות סדר ולתת עדיפות למשתמש זה או אחר. כולם חייבים להשתמש באותם הכללים, אך טבע האדם נוטה לפעמים שלא לפעול על פי "כללי המשחק" וזה לא מופיע על לוחית הזהוי של הרכב... מכאן הצורך להתייחס אל הנהג בכבוד אך גם בחשדנות. רכב יכול לפנות ימינה או שמאלה ללא איתות מוקדם (הנהג "שכח" לאותות). הולך רגל מצפה לקבל "זכות קדימה" מהנהג ובטוח שהנהג רואה אותו, בשעה שהנהג בטוח שהולך הרגל מאפשר לו להתקדם, שניהם משערים שהשני יתחשב ושניהם טועים. כדי להימנע ממצבים בעייתיים נשתמש בכללים הבאים:

- < אין לסמוך על יכולתו של האדם האחר שאינך מכיר כלל.
- < יש לצפות האם משתמש הדרך השני אכן מתחיל לעשות מה שמצפים ממנו, כגון: להאט בהתקרבות למעבר חצייה, לאותות לפני פנייה וכו'.
- < לזכור כי האחר יכול להיות אדם חלש, חולה, קשיש, או צעיר חסר ניסיון.
- < לזכור כי המשתמש השני יכול "לשכוח" את הכללים להתנהגות נכונה בדרך.
- < לזכור כי אין אפשרות לעצור את הרכב באופן מיידי.
- < לזכור כי מכונית או אופנוע נעים פי עשרה עד עשרים מהר יותר מאשר אדם הנע על רגליו (ובכביש בין עירוני היחס עוד יותר גדול). נקפיד להיות ערניים, להסתכל ימין ושמאל ולבדוק גם מה קורה מאחור. כללים אלה חשובים לנהג או לרוכב אך גם להולכי הרגל.

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה
מסובסדות ע"י קרן אביה: 054-4836343, 09-7745758

המערכת:

הקשר היהודי

השבוע כל העולם שמע וראה את תמונות הזוועה שהגיעו מ'ניוטאון', עיר קטנה ושקטה עד השבוע, הנמצאת בסמיכות לניו יורק הגדולה והחזקה. בגבורה שש מורות ניסו בכל כוחן להגן בגופן על התלמידים הקטנים מפני מטורף שיצא למסע הרג עם שני אקדחים שלופים. עשרים ילדי כיתה א', יפים ומחייכים ושש מורות נרצחו באמצע יום ששהיה כביכול שגרתי כתמידי. מדינת ישראל עקבה בדאגה והזדהה עם העם האמריקני באבלו. אך יותר מכל בלט החשש שמבין הנרצחים ישנם יהודים. בטרם התפרסמו השמות קינן בכולנו החשש שמא יש יהודי מבני עמנו שנפגע, נפצע או חלילה נהרג. הדבר חוזר על עצמו לצערנו בכל אירוע טרוו, בתאונות דרכים בדרום אמריקה ובצונמי במזרח הרחוק. במקרים כאלו העם היהודי מאפסן בבידעם את כל המחלוקות ומיישר קו. מתאחד. כאלה אנחנו, היהודים. בהמשך, כאשר פורסמו 26 שמות הנרצחים, גילינו כי נוח פוזנר, ילד יהודי בן שש שלמד בכיתה א' בבית הספר היה בין הנרצחים. הלב היהודי הרחום, כואב עכשיו פי כמה.

תחנות הרדיו והטלוויזיה בישראל הביאו את הסיפור של נוח ומשפחתו, בתוך כל הטבח הנורא וכולנו כאבנו. עם ישראל, ברגעים שכאלה מתגלה במלא אחדות ואמונתו. העם היהודי צמח מאותו השורש שמחבר את כולנו ואין לכך אח ורע באומות העולם.

הסיפור של הילד נוח הי"ד מוכיח לכולנו שוב ושוב מה ייחודיותו של העם היהודי.

משפחת פוזנר היקרה,
אתכם באבלכם הכבד במות עליכם בנכם האהוב
נוח פוזנר ז"ל
שנרצח בטבח הנורא באמריקה
שלא תדעו עוד צער ובבניין ירושלים תנוחו!
מערכת 'גילוי דעת'

על אף השסעים שנראים לעיתים עמוקים כל כך, אנחנו מוכרחים להפנים שהעם היהודי באשר הוא הינו גוף אחד. נוח ז"ל הפך בנסיבות טרגיות להיות הילד של כולנו. עם ישראל חי.

הוצאה לאור: | קרן אביה | לפרסום, למודעות ולהנצחת: ורד כהן-חדד 02-5350915 | gdaat@pisrael.com
הפקה ופרסומות: א. פרסומי ישראל | עורך: נבו כץ | ע. לשונית: ענבל וייס | עיצוב: תמי כהן ואביטל ירושלמי | מחיר הבילוי: 4 ש"ח כולל מע"מ
תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד | אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות | נא לא לקרוא בשעת התפילה
נא לשמור על קדושת הגיליון | כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 4:01	ירושלים: 5:16
תל אביב: 4:19	תל אביב: 5:17
חיפה: 4:09	חיפה: 5:14

בית חגי' מתחדשים

השבוע, חגגו בבית חגי' חנוכת בית למבנה משרדים חדש שישמש את עובדי היישוב. למרות שהיישוב קיים מזה כ- 30 שנה, עד היום שכן משרד היישוב בקראוון אחד, בו רוכזו הפונקציות השונות של היישוב. מצב זה הקשה על העבודה השוטפת ביישוב ולפני כשנתיים הוחלט לבנות מבנה גדול ושימושי. השבוע נחנך המבנה ובו משרדים מזכיר היישוב, לרכזת הקהילה, רכז הביטחון, חדר ישיבות גדול ועוד. בבית חגי' רואים באירוע זה ציון דרך לתנופת הפיתוח שעובר היישוב בחודשים אלו - קליטה, המשך בניה ותכנון עתידי לבניית גני ילדים נוספים ומרכז תורני גדול. בשטח מתבצעות עבודות שיפור הכניסה ליישוב ופיתוח נוף כללי סביב היישוב.

בטקס השתתפו ראש המועצה - מר צביקי בר-חי, מר מוטי יוגב, סגן ראש מועצת בנימין ומועמד לכנסת מטעם הבית היהודי, תושבי היישוב ואורחים. בסיום האירוע נקבעו מזוזות חדשות בפתחי החדרים.

במלאת 30 שנים לפטירת אבינו סבנו

הרב **אפרים יונה שחור** זצ"ל

נקיים בע"ה ערב לזכרו - ללמוד מן העבר ולשאוב כוח לעתיד

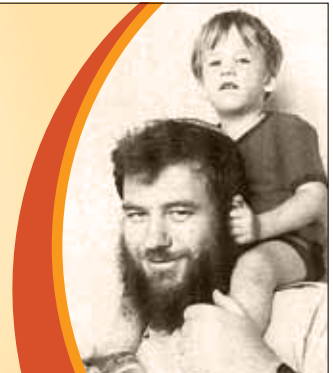
נשמע דברים מפי חבריו רבנים ותלמידים מתקופות חייו: ילדות בתל אביב, לימודיו בישיבת מרכז הרב, ישיבת הר עציון, ישיבת קרית שמונה ומכון מאיר.

יום ה' בתאריך י"ד טבת התשע"ג (27.12) בשעה 19:30

באולם בבית חינוך עוורים רחוב דגל ראובן 8 בירושלים

במהלך הערב יועמד צלם וידאו שיאפשר הקלטה של זכרונות אישיים מהנוכחים החל מהשעה 18:00

לפרטים וברורים 054-7506391 | matokbalev1@gmail.com

מבצע סוף!!!

לסוף שנה

רוזנטל מממנת:
חצי שנה ראשונה חינם!

פולקסווגן ג'טה. 0 ס"מ. 6 חודשי מימון על חשבון החברה. ללא מקדמה. 1,500 ₪ בחודש

רוזנטל
מתאים לך רכב חדש

להזמנות: 1-700-55-21-22

בני ישראל במצרים, לא שינו את שמם, מלבד שם ושפתם, ולא התחננו עם הגויים. בעבודה זרה הם טעו, וגם את ברית המילה הם רצו להפך, כך גרמה התקרבותם לגויים לשנאה, כמו שאומר הפסוק "ויהפוך ליבם לשנוא עמו להתנכל לעבדיו". יעקב אבינו ויוסף דאגו לשמר את הייחודיות של בית יעקב גם במצרים. יוסף בעצמו שימש כדוגמא, שהרי הוא ירד לבין האומות, ובמשך למעלה מעשרים שנה היה לבד ונשאר יהודי נאמן. חז"ל אומרים על הפסוק "ותחי רוח יעקב אביהם", ששרתה עליו שכנה, וצפה ברוח הקודש וראה שבנו מלך ועומד בצדק. כמובן שאין זה פשוט כלל להיות מלך ולהישאר בצדקות ונאמנות. יוסף דאג שינתנו לבית יעקב התנאים שיאפשרו את הישארותם יהודים, כך שיוכלו לבנות את התשתית לבני ישראל עד שיהפכו לעם ויוכלו לקבל את התורה. כל המהלך האלוני הזה היה כדי לאפשר את ירידת עם ישראל למצרים לקראת תקופת הגלות הארוכה, שלאחריה, לאחר כור ההיתוך במצרים, יצאו מוכנים לקבלת התורה. תקופת העבדות הקשה באה להכניס לך שיוכלו לומר 'נעשה ונשמע', שהרי עבד לא עושה מה שהוא רוצה אלא מה שהאדון רוצה. עלינו להמשיך את דרכם של יעקב ויוסף, לשמר את הייחודיות של עם ישראל לא רק בארצנו אלא גם בגולה, כדי להיבדל מהגויים ולשמור על תרבותנו ועל הייחודיות שלנו, שהרי לשם כך באנו לעולם. יהי רצון שנזכה ללכת בדרכי אבותינו הקדושים ע"י שמירת ייחודו של עם ישראל, וע"י כך נגיע אל גאולתנו השלמה ■

יעקב ויוסף חשבו לפנות את ארץ גושן מכל יושביה הקודמים. יוסף עשה זאת במסווה של פינוי התושבים, מכיוון שמכרו איש את שדהו. זו הייתה עילה כלפי חוץ, אולם באמת התכוון יוסף להשוות את כולם, כדי שלא יפגעו באחיו הגולים, ולכן עשה את כולם גולים, ולא השאיר איש במקומו.

יוסף דאג שינתנו לבית יעקב התנאים שיאפשרו את הישארותם יהודים, כך שיוכלו לבנות את התשתית לבני ישראל עד שיהפכו לעם ויוכלו לקבל את התורה

יוסף רצה שכל אחיו יגורו יחד בשכונות ואוהלים שהם רק של בית ישראל, ולא יתערבו עם הגויים. כתוב שיעקב שלח את יהודה "להורות לפניו גושנה". חז"ל אומרים שהדבר הראשון שיעקב אבינו דאג כשהיה במצרים היה תלמוד תורה לדור הצעיר. הוא רצה לגדלם מקטנותם לתורה של בית אבותיו. הוא רצה שידעו מי היה הסבא יצחק, מי היה הסבא רבא אברהם, מהו הייעוד שלה ומפני מה הם אומה נפרדת ואינם משתחוים לאחרים החיים באותו דור. יעקב אבינו, בתקופת שהותו במצרים במשך שבע עשרה שנה, חנך את הקטנים ולמד אותם תורה ויראת שמים. לאחר שמת יוסף, התחילו בני ישראל לפרוץ את הגטאות, אולם גם אז שמרו שלא יהיו נישואי תערובת. חז"ל אומרים שעל ארבעה דברים הקפידו

אין יכול יוסף למתוח את האחים שלו עד כדי כך ואינו ממנהר להודיע לאביו שהוא חי במצרים, הרי הוא יודע שיעקב הצטער מאד מכל מה שאירע והרי יש באפשרותו לשלוח שליח שתוך כמה ימים יכול להגיע ממצרים לחברון ולהודיע לאביו? אלא שיוסף ידע שחלומותיו היו חלומות נבואיים, ומשום כך אסור לו לנקוף אצבע לשבש אף במשהו את התהליך האלוני. זאת הסיבה להתנהגותו כלפי האחים, וגם לעובדה שלא שלח להודיע לאביו. לאחר שיהודה מודיע ליוסף "והיה כראותו כי אין הנער ומת", ואם ייעצר בנימין עלול אביו למות מרוב צער, הבין יוסף שלא יתכן שהחלום יתקיים כפשוטו - שאביו יבוא לפניו וישתחוהו כדי לנסות לשחרר את בנימין, אלא שכנראה החלום יתקיים בצורה אחרת. אולי המנחה ששלח יעקב והאחים השתחוו בשמו, נחשב כאילו אביו השתחוה לו. ירידתו של יוסף למצרים מבחינת כלל ישראל הייתה כדי להכשיר את הקרקע לקליטת בית יעקב, שירדו בעקבות הרעב שהיה בארץ כנען. ההשגחה האלונית סובבה כך שיוסף ירד למצרים ויהיה שם השליט, וכך יוכל להכין להם מדור וכלכלה באותן שנים קשות של רעב בעולם. יעקב אבינו בדרכו למצרים עובר בבאר שבע ושם נראה לו ה' במראות הלילה. המפרשים שהכוונה הייתה לומר לו שזו אינה ירידה על-מנת לחזור מיד לארץ, אלא שמכאן ואילך מתחילה הגלות. יעקב אבינו חשש לרדת למצרים, כי ידע שהארץ כבר התקדשה על-ידי אביו וסבו, אך בתוך תומאת מצרים אולי לא יוכל בית יעקב להחזיק מעמד.

יוסף שובר שתיקה

הרב מנחם בורשטין - ראש מכון פוע"ה

מגיעים לאותו המצב, ולא חוזרים על החטא. הם נקראים לחזור על התסריט מחדש: להביא את בן-רחל למצרים ולעמוד לימינו גם כאשר נחשד בעוון הנראה ברור. האחים עומדים בניסיון ולא מחפשים סיפור כיסוי של כתונת פסים- תשובתם שלמה. אך, ניתן גם לפרש, שמה ששבר את יוסף היא המציאות המתוארת בפסוקים האחרונים ולא דווקא המילים האחרונות של ה' יהודה. שם אנו רואים את ההתגשמות המעשית של החלומות. המעמד קשה ביותר על יוסף, רעיונות נשגבים ויעדים רוחניים- כללי ישראלים- שעומדים במבחן במשך כל שנות הסבל והגלות במצרים כמעט וחושבים להישבר לקראת הסוף, הוא - אשר מצפה זה זמן רב להתגשמות חלומותיו, על כל פרטיהם, פורץ בסתר בבכי. ללמדך את הרגישות הגבוהה של יוסף הצדיק, וכאשר הוא רואה את ההתגשמות המעשית של החלום הנבואי, הוא מתוודע. כי דרכם של צדיקים היא למלא את נבואתם על כל פרטיה. יש אומרים, (ראה "מגדים" א') שמה ששבר את יוסף היא העובדה שגילה שבעצם אביו לא ידע על המכירה וחשב שהוא טרופ טרופ. (בראשית כ"ח, כ"ט). ולא כפי שחשב יוסף קודם, שפשוט הייתה בחירה בין האחים כמו שהיה בין יעקב ועשו ובין ישמעאל ויצחק. וכאן, לקח לו עוד כמה פסוקים לעכל את העניין וזאת התוודע. יש לכם רעיון אחר? נשמח לשמוע. pvpuah@gmail.com ■

אך, השאלה הנשאלת- מדוע יוסף לא התוודע לאחיו ברגע שהגיעו, וקודם לכן, מדוע לא שלח איגרת (לפחות מסרון או מייל) אל אביו? כך שיש לומר שליוסף היה יעד בהסתרת זהותו. הפרשנים השונים דנים בנושא זה, והמגמה הכללית היא או שרצה להחזירם בתשובה או שראה בחלומותיו נבואה והמתין לקיומה.

הרגע הדרמטי בו יוסף נשבר ואומר לאחיו "אני יוסף אחיכם", מרטיט את הלב בכל פעם ששומעים אותו. השאלה הנשאלת היא, מה "שבר" את יוסף שהחליט להתוודות?

על גישות אלו, עדיין יש לשאול, מי שמך או מינה אותך לשליחויות אלו כאשר הדבר בא על חשבון הצער של אבך ושאר משפחתך? ולגבי החלומות, כבר אמר בעל 'עקידת יצחק': "והחלומות - העושה (הקב"ה) גיש פתרון". (ראה בהרחבה על כך, בחוברת "מדוע לא שלח יוסף איגרת לאביו?" - אפשר לקבלה במייל). אך באופן מעשי, מה היה 'הקש ששבר את גב הגמל'? לכאורה, הפסוק האחרון המופיע לפני השבירה. "כי אין אעלה אל אבי והנער איננו איתי. פן אראה ברע אשר ימצא את אבי" (בראשית מ"ד, ל"ד) מראה שמטרתו הייתה שיחזרו בתשובה, ותשובה שלימה היא כאשר

אחת העיירות ביקשה לעצמה רב מתאים, באו כמה וכמה מועמדים ודרשו במהלך השבת. במוצאי שבת, הם ביקשו לראות את העירוב ואת בית הקברות. אחרי הסיוור בבית הקברות, ענו המועמדים בשלילה. דרשו וחקרו פרנסי העיר - מה הסיבה? ונתברר להם שאין שום מצבה של רב חשוב. מכאן, ששום רב לא נשאר לשרת בקהילה ומסתמא, מיררו את חייו. נתכנסו פרנסי הקהילה והחליטו כי הראשון שילך לעולמו, יכתירוהו ככתר רבנות במצבתו. כעבור זמן נפטר הסנדלר וחקקו על מצבתו, "כאן נקבר עמוד הימיני, פטיש החזק, ממשיך דרכו של רבי יוחנן הסנדלר, הגאון...". והנה אחרי כמה ימים בא הסנדלר בחלום לראש הקהילה כשכולו כעס ומרורים. נתפלא ראש הקהילה, מה בסך הכל עשינו? רק כיבדנו אותך, מה רע בזה? השיב הסנדלר: "לפני כן היה יכול להיות לי גיהנום של סנדלרים ועכשיו בגללכם, יש לי גיהנום של רבנים..." ("ראש דברך" קנ"ו - הרב קלונסקי בשם מו"ר הרב אא"כ שפידיא זצ"ל). "אמר רבי חמא בר חנינא: מפני מה מת יוסף קודם לאחיו? מפני שהנהיג עצמו ברכבות". הרגע הדרמטי בו יוסף נשבר ואומר לאחיו "אני יוסף אחיכם", מרטיט את הלב בכל פעם ששומעים אותו. השאלה הנשאלת היא, מה "שבר" את יוסף שהחליט להתוודות? כדי להבין את רגע השבירה, צריכים אנו לראות, מה הייתה תוכניתו של יוסף לקראת המפגש עם האחים?

דתי לאומי

מצביע

הליכוד ביתנו

"דתי מחמד"
מצביע לפיד

"דתי שמאלני"
מצביע לבני

"דתי מגזרי"
מצביע בית יהודי

"דתי חרדי"
מצביע ש"ס

מחל

הליכוד
ישראל ביתנו

הציבור הדתי לאומי השתלב בצמרת ההנהגה

השר אביגדור ליברמן

הליכוד

ד"ר שמעון אוחיון

ח"כ דוד רותם

משה פייגלין

השר יולי אדלשטיין

ח"כ ציפי חוטובלי

ח"כ זאב אלקין

רה"מ בנימין נתניהו

שאלה

אני מאוד רוצה לאהוב את אשתי, אבל היא מאוד מבקרת אותי וממש לא מפרגנת לי. כשאני מספר לה על פעולה טובה ומוצלחת שלי, אני מצפה שתביע שמחה. במקום זה היא מוצאת תמיד נקודה שלילית: למה אמרת כך, היית צריך לומר או לנהוג יותר טוב. זה מביא אותי לכעוס עליה, ויותר מכך יוצא שאני כבר לא מספר לה כלום, כדי לא למשוך אש כיון שכל סיפור גורר ביקורת. ואז אין תקשורת. ניסיתי להעיר לה והיא נפגעה מאוד.

תשובה

אכן, זה קושי גדול להיות במצב בו רוצים לאהוב ומתאכזבים, ואז קשה לאהוב. אבל אם נפרט את הדברים, אולי נמצא מוצא. אתה רוצה לקבל מילה טובה מאשתך על פעולה חכמה או מעשה טוב שעשית. זו ציפייה שלך והיא בהחלט לגיטימית. אבל כאשר אדם נתקל בתגובה שאינה עונה לציפיות, עליו לבדוק את הציפיות. אולי אינן נכונות? אם כן, שתי נקודות למחשבה. האחת: מנהיג אינו צריך לצפות לפירגון מצידו של החלש ממנו.

בדרך כלל, אישה "חלשה" יותר מבעלה. הוא הדומיננטי בבית, והיא הולכת אחריו. לאשה, מותר לצפות לקומפלימנט מבעלה, כמו כל מנהל, המפרגן לאנשי הצוות שלו, אבל אינו מצפה מהם שיפרגנו לו.

אם כן, אתה כבעל, כמנהיג המשפחה, קבל החלטה, ובה אתה מבין ומשלים עם זה, שלא תקבל קומפלימנטים מאשתך (כמובן, אל תוותר על כל מקרה בו אתה נותן לה קומפלימנט). זו נקודה אחת. ויש נקודה נוספת: כל אשר תאמר אליך שרה, שמע בקולה! כאשר לאשה יש ביקורת על בעלה, צריך לשמוע אותה באוזן קשבת, ולנסות להפיק ממנה את התובנה הנכונה, את נקודת האמת בהערה שלה. **ברוב המקרים, יש נקודה פנימית בביקורת של אשה כלפי בעלה. גם אם היא נאמרת בצורה לא נאותה, וכאילו בצורה מזלזלת, צריך לבדוק את האמת מתוך הביקורת, ולקחת אותה כחומר למחשבה, אולי באמת יש לי במה להשתפר.** אם כן, אפשר להפוך את הביקורת לכח בונה. כך, מנטרלים את העוקץ ואי הנעימות שיש בהערות של אשתך.

ביקורת, חייך לעצמך ואמור, הכל ידוע. כמובן, אם היא מעלה נקודה לתיקון, קבל זאת כביקורת בונה. אם תנהג כך, במשך הזמן תלמד להודות לאשתך על כך, שבזכות הביקורת שינית דברים רבים ממנהגך, לטובה! ודאי שתהיה ביניכם תקשורת, והעיקר, תוכל להיות משוחרר, ולאהוב את אשתך!

ובענין הסיפורים, ודאי לא נכון לחדול מלשתף את אשתך במתרחש עליך ביום. אתה חייב לעשות מאמץ, לגלות דברים טובים בתוך הביקורת. למשל, אם הנך בא לספר לה על אירוע שאליו היית שותף, הנך לעצמך מראש את כל נקודות הביקורת אשר אפשר לומר על המעשה. ואם אשתך אכן תעביר

לגור הכי קרוב ללב

בתי אמנה מזמינה אתכם להצטרף ליישוב שקד וליהנות מבית קרקע, מקהילה חמה ומאיכות חיים מופלאה

שקד

קרוב ללב
קהילה מעורבת מגוונת ואיכותית, חילונים ודתיים.

ביישוב שפע
שירותים קהילתיים:
מוסדות חינוך ממעונות עד חטיבת ביניים, מרפאה, ספריה, דואר, בית כנסת, מקווה, בריכה ומגרשי ספורט, בית תרבות ועוד...

קרוב לטבע
חבל ארץ מרהיב בלב צפון השומרון, אקלים מצוין והרבה ירוק בעיניים.

קרוב לכל מקום
סמוך לכביש 6, 45 דק' מנתניה, 25 דק' מחדרה, 50 דק' מתל-אביב ומחיפה.

קרוב לאדמה
בתי קרקע חד קומתיים בשטח של 105-125 מ"ר.

בית צמוד קרקע החל מ-930,000 ₪

חנוכת בניין הקבע לישיבת "מדברה כעדן" במצפה רמון

השבוע ייחנך בניין הקבע של ישיבת מדברה כעדן

ביום ראשון השבוע תתקיים חנוכת הבית למשכן הקבע של ישיבת "מדברה כעדן", ישיבת ההסדר והישיבה הגבוהה במצפה רמון. בכנס ישתתפו הרב שלמה אבינור והרב יעקב לבנון שיעבירו שיעורים, רב העיר הרב דניאל בר-מוחא, הרב עמיאל שטרנברג, הרב יהושע צוקרמן, ראש הישיבה, הרב צבי קוסטינר ונציגי התורמים. במהלך הערב ייכנס ספר תורה חדש להיכל הישיבה.

באירוע המרגש צפויים להשתתף מאות מתלמידי הישיבה ואוהדיה.

גילוי חדש

בנימין חווייה של חורף

שילה הקדומה

בואו לטייל בעיר המשכן ובירת ישראל הקדומה. סיורים בחפירות החדשות וסדנאות במלאכות המשכן. בקרוב יפתח למבקרים "מגדל הראה" - מצג סיפורי התנ"ך שהתרחשו במקום.

פריחות וזרימות

פרחים מוגנים, גבים מלאים ואולי אפילו שלגים. שטפונות בנחלים, פעילויות חורף באתרים ומגוון סיורי חורף לקבוצות מאורגנות בנוף התנ"ך בבנימין.

אקשן חורף

שפע מסלולי טיול ברגל ובאופניים במרחבים החורפיים והרעננים של בנימין. השכרת באגים ושרקטורונים וטיולי אקסטרים מאורגנים.

נופש בנופי התנ"ך

אוהבים נוף מדבר או אולי ירוק של יער? חופשה זוגית בצימר בין הסלעים, או מקום לסופ"ש עם הילדים? מגוון צימרים מפנקים בנופים מרהיבים בכל רחבי בנימין.

מוקד חורף: 1-800-34-54-54

0081-בנימין

ובאתר תיירות בנימין www.gobinyamin.org.il

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

במקום אחר זה לא היה קורה

הפעם לא הסתפקנו במשלוח מכתב ופנינו טלפונית לארכיאולוג האזורי בדרישה כי יפעל לאלתר לעצירת העבודות ולהחרמת הכלים המשמשים לביצוען. צוות פיקוח הוקפץ אכן במהירות למקום, אולם זה המתין בכניסה לאתר לכוח אבטחה צבאי. עד שהאחרון הגיע נמלטו העבריינים על נפשם וכל שנותר לנו הוא להסתפק במענה כתוב שנשלח אלינו למחרת לפיו "נמסר צו הפסקת עבודה כנגד העבודות".

האם תיפתח כעת חקירת משטרה לאיתור העבריינים? האם ישנו סיכוי כל שהוא שהם יעמדו לדין? לא קשה לנחש שהתשובה לכך תהיה שלילית. היחס המזלזל שמפגינות רשויות האכיפה כלפי פגיעה באתרים ארכיאולוגיים ביהודה ושומרון הוא תוצאה נוספת של הוואקום השלטוני המתקיים באזור, תוצר של תפיסת 'השטח הכבוש' ועראיות האחיזה הישראלית הנגזרת ממנה. כבר 45 שנה אנחנו שם "באופן זמני בלבד", ובחסות הזמנית הזו נגרמים נזקים בלתי הפיכים. הגיע העת להחיל את הריבונות הישראלית על יהודה ושומרון, אם לא ברמה ההצהרתית אז לפחות באופן מעשי - באכיפה נחרצת יותר כנגד מעשי שוד וביזה של קרקע, משאבי טבע ועתיקות ■

בשטח לא אותרה פגיעה כל שהיא בעתיקות. חמישה חודשים לקח לסיור להגיע לשטח, שכבר התכסה בצמחיה חדשה, וגם אז הסתפקו הפקחים ככל הנראה בבדיקה שטחית של האתר, בדיקה שלא העלתה דבר.

חמישה חודשים לקח למנהל האזרחי להשיב לפניה ולטעון באופן שערורייתי כי במהלך סיור שבוצע בשטח לא אותרה פגיעה כל שהיא בעתיקות. חמישה חודשים לקח לסיור להגיע לשטח, שכבר התכסה בצמחיה חדשה, וגם אז הסתפקו הפקחים ככל הנראה בבדיקה שטחית של האתר, בדיקה שלא העלתה דבר

השבוע התחדשו העבודות במלא המרץ. תמונות ששלחנו בזמן אמת למנהל האזרחי הצביעו על פגיעה שיטתית הממצאים הארכיאולוגיים באתר, בין השאר באמצעות מחפורן שביצע במקום עבודות עפר.

העבר ההיסטורי העשיר של ההתיישבות ביהודה שומרון השאיר לנו מזכרות רבות בדמות אתרי עתיקות הפזורים בעשרותיהם במרחב, מצפון השומרון ועד שוליו הדרומיים של הר חברון בואכה ארץ הנגב. מעטים מהם, בעלי משמעות סמלית וערך היסטורי רב, זכו להכרזה, לשימור ולפיתוח כאתרים ארכיאולוגיים רשמיים, אולם רבים נותרו פזורים בשטח בלא כל טיפול או השגחה. בחודשים האחרונים איתרנו ב'רגבים' מקרים רבים של פגיעה באתרים ארכיאולוגיים בידי פלשתינים תושבי יהודה ושומרון. פעמים במודע, כחלק מהשתלטות על השטח והקמת מאחזים בלתי חוקיים תוך שימוש בשרידי מבנים ובאבנים עתיקות לצורכי בניה, ופעמים מבלי משים בשל חוסר מודעות לערכם של השרידים ולחשיבות שימורם. דוגמא אחת לכך הוא אתר ארכיאולוגי המצוי בסמוך ליישוב תלם שבדרום הר חברון. לפני כחצי שנה התרענו לראשונה בפני המנהל האזרחי על ביצוען של עבודות חקלאיות בשטח האתר תוך פגיעה בממצאים הארכיאולוגיים המצויים בו באמצעות כלים כבדים.

חמישה חודשים לקח למנהל האזרחי להשיב לפניה ולטעון באופן שערורייתי כי במהלך סיור שבוצע

מפרי ידיה

מה פשר הבכיות הללו, ומדוע הן כה מפורטות? נראה כי התורה מדגישה את המסר הבא: יוסף אינו מתעלל באחיו ומציק להם כנקמה על מה שעשו לו לפני עשרים ושתים שנה. ההפך הוא הנכון. הוא מלא אהבה ומסירות. מטרותו היא, כפי שהסבירה נחמה ליבוביץ, להביאם לניסיון דומה אשר בו יעמדו. **ההקשרים בהם משוכצים רגעי הבכי וניסיונות ההתאפקות של יוסף מול אחיו, מוכיחים שהדברים נעשים מתוך לב רגש וטהור ולא מתוך רגשות של זעם ונקמה.**

ולבסוף יש לומר כי הבכי הוא שירת הנפש. הוא מבטא את מה שמעבר למילים. מה שאינו ניתן להגדרה מילולית מצמצמת בא לידי ביטוי בדמעות זכות של יוסף, הצדיק הבוכה ■

דמעותיו של צדיק

הרבנית ד"ר יעל צהר - מכללת אורות ישראל ואוניברסיטת בר-אילן

התחנן אליהם (מ"ב, כד). יוסף בוכה כאשר הוא נפגש לראשונה עם אחיו בנימין, בן אמו (מ"ג, ל). יוסף בוכה כאשר הוא מניח לרגשותיו להתפרץ, והוא מתגלה אל אחיו בזהותו האמתית (מ"ה, א-ב). יוסף בוכה על צווארי בנימין אחיו, ולאחר מכן הוא מנשק את כל אחיו ובוכה עליהם (מ"ה, יד-טו). יוסף בוכה כאשר הוא נפגש עם אביו בגושן (מ"ו, כט). יוסף נושק לאביו המת ובוכה מעל גוויתו (נ', א), וזהו כנראה הבכי היחיד המבטא אבל וצער על מוות של קרוב משפחה אהוב. ולבסוף - יוסף בוכה לאחר לוויית אביו, כאשר אחיו ניגשים אליו ומבקשים את סליחתו בשם האב. באירוע זה יוסף מרגיע את אחיו ומעודד אותם: "ואתם חשבתם עלי רעה, אלוקים חשבה לטובה... וינחם אותם וידבר על לבם".

במחזור סיפורי יוסף ואחיו מתוארים רגשות קשים וקיצוניים מצד אחי יוסף, אשר הגיעו אל מצרים ונקלעו לפגישה עם איש מצרי רם דרג, הטופל עליהם האשמות חמורות עד כדי איום על חייהם. הם מלאי רגשות אשמה, חרדות ומתחים אשר לא יפוגו עד סוף ספר בראשית.

מולם נמצא אחיהם יוסף, שעובר גם הוא חוויה עמוקה של מפגש עם עצמו ועם משפחתו. והנה, אחד המוטיבים העוברים כחוט השני בכל המפגשים הוא הבכי, בכיו של יוסף. יוסף בוכה שוב ושוב, ומעניינת היא העובדה שרוב בכיותיו אינן מביעות אבל וצער. יוסף בוכה במפגש הראשון, כאשר אחיו מבטאים את חרטתם על שלא שמעו את אחיהם כאשר

ישם מדברה כעדן

מסמך ישראלי

ישיבת מדבריה כעדן

ידידים ובוגרים בהלל ובהודאה לה' יתברך נשמח כולנו יחד

בחנוכת בניין הקבע לישיבת "מדברה-כעדן" במצפה רמון

ביום ראשון י"ז טבת התשע"ג (30.12.2012)

מ צ פ ה ר מ ו נ

מ ק ו מ ת ו ר ה ב ל ב ה נ ג ב

15:15 מנחה | **15:30** שיעור כללי מפי **הרב שלמה אבינר שליט"א** | **16:30** שיעור כללי מפי **הרב יעקב לבנון שליט"א**

17:30 ארוחת ערב ומפגש רעים | **18:15** הסרת הלוח וקביעת מזוזות בחדרי הלימוד במעמד: ראש המועצה הגב' **פלורה שושן**

נציגי התורמים | **18:45** הכנסת ספר תורה אשר תצא מבית ראש הישיבה להיכל הישיבה החדש | **20:15** תפילת ערבית

דברי ברכה מפי: **המרא דאתרא הרב דניאל בר-מוחא שליט"א** | **הרב עמיאל שטרנברג שליט"א** | **הרב יהושע צוקרמן שליט"א**

ראש הישיבה הרב צבי קוסטינר שליט"א | **נציגי התורמים** | הרקדה את הערב תלווה להקת להבה

נשמח מאוד בבואכם! בית ישיבת "מדברה-כעדן" לפרטים והסעות 08-6588880

גילידע

ינקב שוואקי

שיר לחיילים

היכל נוקיה
יד אליהו - תל אביב
י"ט טבת תשע"ג - 1.1.13
בשעה 20:00

אמן אורח
שלומי שבת

החזן הראשי לצה"ל
סא"ל **שי אברמסון**

ילד הפלא
מישל כהן

להקת
מטאליש

מספר שיא של נגנים על במה אחת בישראל

SPONSORED BY THE MELNICK FAMILY

רכישת כרטיסים באתר: J-SHOWS.COM ובמוקד 9066*

לקבוצות ו VIP : SHWEKEY@DANIELPRO.COM
במאי: זיו דאלי | פרסום ויח"צ : יואל ברקוביץ
המופע מוקלט ומצולם ל DVD - אין להכניס מצלמות ונסק

הפקה וייצוג:
Daniel Pro
שון דניאל הפקות

גש"תוני
מקור ראשון
מיקור ראשון סאונד

הסדר, ישיבה גבוהה, מדרשה לבנות, מכינה, ת"ת, כוללים ועוד. לפחות מוסד חינוכי אחד בכל יישוב. בית חג"י, היישוב בו אני זוכה לגור מזה 6 שנים, הוקם לפני 28 שנה והיום גרות בו 100 משפחות במגוון גילאים. חיי קהילה של ערבות הדדית, עזרה לילדות, מגוון פעילויות חברתיות והרבה השקעה בילדים ובנוער. יש אצלנו מעונות יום וגני ילדים, בית מדרש גבוה ללימודי דיינות ומוסד ייחודי לנוער ממשפחות מצוקה הנותן לילדים מענה משפחתי חם. אבל זו רק אחת הדוגמאות לשילוב בין התיישבות, חינוך ועשייה חברתית למען עם ישראל, שילוב המתקיים בצורות שונות בכל אחד מיישובי ההר.

בהר חברון הוכרז לפני כשנה מבצע "צמיחה לרבה" כשהמטרה היא הגדלת האוכלוסייה בהר ל-10,000 תושבים (כיום כ-7,000). אנו לא מתעקשים על המספר הזה דווקא, גם 20,000 תושבים יהיה בסדר. גמור זו לא בדיחה, זה לגמרי אפשרי, רק צריך שתבואו לראות, להכיר ולהתאהב. מחכים לכם, בהר חברון

לפרטים - מרכז מידע במועצה: 073-2370666

מאיר דנה-פיקאר: 050-7598088

meirdp@gmail.com

במהלך 30 השנים האחרונות 15 יישובים מסוגים שונים - חקלאיים, קהילתיים, דתיים, חילוניים ומעורבים. מה יש לנו להציע לכם? שקט, מרחבים, קהילה, שכנים, מזג אוויר שפוי בקיץ וציונות במלוא מובן המילה, כמו פעם. איפה אפשר למצוא במרחק הליכה מהבית מעיינות עם מים זורמים ואוויר הרים נקי? איפה ניתן למצוא קרוב לבית גמ"חים בכל תחום שזמינים עבורך ביום ובלילה? איפה ניתן לחוש את החיבור לארץ ישראל ולמקומות בהם פסעו אבות האומה? מכיוון שכבר עברנו את תקופת ההקמה וימי אנו-באנו, היישובים היום מסודרים ומבוססים ועם רוב השירותים שהעיר יכולה להציע. מערכת חינוך מושקעת לכל הגילאים, מתנ"ס פעיל עם חוגים ואירועי תרבות. אז קודם כל תשכחו מהקרוונים. טוב, יש עדיין כמה בכל יישוב אבל רוב התושבים גרים בבתי קבע צמודי קרקע, עם גינה ועצי פרי. והעיקר - במחירים שפויים. אנחנו מכירים היטב את מצוקת הדיור בארץ ואחד הפתרונות הוא יציאה מהערים אל הפרפריה. אנחנו גם פריפריה, אבל עם תוספת אידיאלוגית. ועוד דבר מרכזי מאוד: מוסדות חינוך איכותיים ומגוונים הכוללים בתי ספר, ישיבות תיכוניות, ישיבת

יוצאים משכונת גילה בדרום ירושלים, נוסעים רבע שעה על האוטוסטראדה של כביש המנהרות ומגיעים לגוש עציון. את גוש עציון אתם כבר מכירים, נכון? תמשיכו עוד קצת, רבע שעה דרומה, הנה הכניסה לקריית ארבע היא חברון. גם פה כבר ביקרתם בעבר - מערת המכפלה, תפילה על קברי אבות. עוד כמה ק"מ דרומה ונכנסתם ליישובי הר חברון. קרוב כל כך, בדיוק באמצע הדרך בין ירושלים לבאר שבע. לפעמים נדמה שיישובי יו"ש נמצאים מעבר להרי החושך, אבל יש לנו ארץ קטנה והמרחקים אינם גדולים בכלל. ממקום מגורי בבית חג"י אני מגיע בנסיעה רגועה תוך 40 דקות לים, חצי שעה לבאר שבע ואם ממש הגזמתי ורציתי להגיע לתל אביב הגדולה - שעה ועשרים כולל פקקים (הפקקים שם, לא אצלנו). חלק מהיישובים (תלם ואדורה) נמצאים 15 דקות מכביש 6 וגם מהיישובים המרוחקים ביותר ניתן להגיע לשם בנסיעה לא ארוכה. בקיצור, תוציאו מהראש את עניין המרחק. תושבים רבים עובדים בערים הגדולות ועם הזמן מערכת התחבורה הציבורית נעשית נוחה יותר ויותר. והנה, למי שטרם שמע על האזור: בהר חברון הוקמו

המעצבייניש

שלומי כץ

אתם כותבים את המעצבייניש! רוצים שהמעצבייניש שלכם יופיע בגיליון הבא? ננסו לפייסבוק של גילוי דעת ותתחילו לכתוב...

מגוון מארזי ט"ו בשבט מפירות הארץ

לוועדי עובדים ועסקים:
נחמיה 052-9771226

tuv-haaretz.co.il

softshell החדש של JK

Joseph Kauffman

הואק נגד החום!

עד 30% הנחה

המשביר לצרכן

www.j-k-shop.com

לפרטים: 050-7344422 | 09-7941048

Wind Block Jacket

אמונה והגיון - הסיפור

בראשית, היו האמונה וההגיון זוג מהשמיים. הם חיו יחדיו באושר ובשיתוף פעולה, תמכו אחד בשני, והולידו ילדים רבים שהביאו ברכה לעולם: השכל הישר, המוסר, התרבות, האומנות והדת.

אלא שיום אחד החליט ההגיון שהוא רוצה למשול לבדו. הוא הרגיש שהאמונה מפריעה לו ומבלבלת אותו, ושבלעדיו יוכל להצליח יותר. ההגיון גירש את האמונה, ואטם את ביתו עם קירות חזקים וחומות גבוהות סביבו, כשרק דרך צרה ודחוקה (אותה כינה "לוגיקה") מובילה פנימה. וכדי למנוע מהאמונה לחזור לביתו, הוא לקח לעצמו בת זוג חדשה: הספקנות. וזו שמרה בקנאות על ביתו של ההגיון, ובכל פעם שהאמונה ניסתה להתקרב, הדפה אותה בלעג וקנטורים.

ללא האמונה, חיי של ההגיון הפכו לבטוחים ויציבים. אלא שהיה זה ביטחון של תא כלא אטום, שאין בו יוצא ואין בא. ההגיון לבדו היה עקר, ולא יכול היה להוליד וליצור שום דבר, זיווגו עם הספקנות

הביא לעולם רק צאצאים מעוותים. בנם היה הרציונאליזם, וזה הוליד את הכפירה והרדוקציוניזם, ואלה הולידו את התווה ובוהו. והללו תקפו את ילדיהם המשותפים של האמונה וההגיון, ופגעו בהם קשות.

האמונה, מצידה, ניסתה שוב ושוב להתחבר מחדש עם ההגיון. היא הבינה שבלעדיו היא עלולה לטעות ולאבד את דרכה. מדי פעם, כשגברו עליה רגשות המרירות כלפיו, לקחה לעצמה בני זוג אחרים, תימונים ונוודים למיניהם ששוטטו מחוץ לתחומי של ההגיון; אולם גם הצאצאים של זיווגים אלה נולדו מעוותים, וביניהם היו השיגעון, הדוגמאטיות והקנאות העיוורת. וגם אלו הביאו סבל רב לעולם.

וכך הלך ההגיון ונעשה קר ומנוכר יותר ויותר, ואילו האמונה הלכה ונעשתה פרועה וחסרת יציבות. וכל אחד מהם האשים את השני בכל הרעות החולות של העולם.

עד שבסופו של דבר הרגיש ההגיון, שהנחתו של האמונה גורם לו להתפורר מבפנים, ולאכל את עצמו מרוב שיממון וריקנות. הוא החליט לגרש מעליו את הספקנות, והזמין את האמונה לחזור לביתו. וזו פתחה חלונות בקירות האטומים, אפשרה לאור השמש ולאוויר הצח לזרום פנימה, והוציאה את ההגיון מההתאבנות הקפואה בה היה שרוי זמן כה רב. ההגיון מצדו העניק לאמונה את הגבולות הבטוחים והיציבים של ביתו, ששמרו עליה מפני תעייה בשדות זרים ומשונים. והשניים חזרו לחיות יחדיו באושר, והעולם כולו שמח בשמחתם ■

נקודה למחשבה

מה אספר לילד?

ד"ר אתי רחנטל - מרצה ומדריכה פדגוגית במכללת גבעתי וושינגטון

בטוח, ולמנוע מהם חשיפה לצער ולמצבי לחץ וחרדה. הם יכולים וצריכים ליצור אווירה של קביעות ותמיכה ולהוות בלם זעזועים כנגד הלחצים הבלתי נמנעים. תפקידם לעזור לילדים ליצור תמונת עולם נסבלת ע"י יסות וריכוך האינפורמציה שהם סופגים מהמדיה, ולצמצם ככל האפשר את הרגשת חוסר האונים לנוכח האירועים.

יש להיות קשובים לרגשותיו של הילד, להבטיח לו שאתם עושים את המיטב ודואגים לשלומו. שוחחו עמו על פחדיו וחרדותיו. חשוב לספק לו את מירב הידע הנדרש, אך בהתאם לרמת המסוגלות הרגשית והקוגניטיבית שלו.

למדו אותו טכניקות יעילות להתמודדות עם הפחד ועודדו אותו למצוא פתרונות גם בעצמו. הדגישו את יכולותיו להתמודדות בתחומים אחרים. תנו לו דוגמה אישית והגיבו במתינות ובאפיק. שתפו אותו גם אתם ברגשותיכם.

שימו לב לביטויים של חרדות ופחדים הבאים לידי ביטוי מילולי או גופני, היו ערניים. אם הילד אינו מתגבר, פנו לייעוץ מקצועי.

יש לזכור כי הסביבה היא גורם רב השפעה על הילד. המבוגרים בסביבתו של הילד משפיעים על דרך התמודדותו עם מאורעות טראומטיים ■

ורגשית כאחד. הצפייה במהדורת החדשות נתפסת הן על ידי ילדים והן על ידי מבוגרים כפעולה טבעית, היא יוצרת אשליה של היחשפות לידע מוכר, ובכך מקהה את יכולת הצופה להתמודד עם תוכני המהדורה באופן ביקורתי.

אנו ההורים צריכים לראות את מהדורת החדשות כטקסט מדיה סיפורי המכיל מרכיבים מילוליים, שמיעתיים וחזותיים לגביהם הילד זקוק לתיווך ההורה. במהדורה ובחלקיה-ה'אייטמים' השונים, מתקיים מבנה סיפורי בעל מאפיינים מובהקים, כגון: פתיחה, הצגת בעיה או נושא, רצף של עלילה ועוד. הקריין הינו סוג של מספר מוכר, דמות סמכותית. כמו בסיפור, הרי שיש חשיבות לבחירת התכנים להם יהיה הילד חשוף, ובעיקר לתיווך שמציע המבוגר לילד בשעת הצפייה והחשיפה לחדשות טראומטיות. ילד קטן הנחשף לאירוע טראומטי, כמו זה האחרון בקונטיקט, מתקשה לא פעם להבחין בין מציאות לדמיון. הזדהות עם המתרחש אינה מאפשרת לו לעתים ראייה ריאליסטית, כיוון שהוא נוטה להשליך על המתרחש את רגשותיו, דמיונותיו והתנסויותיו האישיות. המבוגר צריך להחליט לאיזה מידע יחשף הילד בהתאם למסוגלותו.

מבוגרים אינם יכולים לבנות עבור הילדים עולם

השבוע נחרדנו כולנו לשמוע על האירוע המצמרר בבית הספר היסודי שבקונטיקט, ארה"ב, שם צעיר בן 20 ללא עבר פלילי, רצח את אימו והרג ילדים ומחנכים.

אנו כהורים, החיים במדינה בה חווים אירועי לחץ וחרדה, בעיקר על רקע בטחוני, ניצבים בפני הדילמה עד כמה לחשוף את הילדים לאירועים טראומטיים מסוג זה. האם באמת רצוי וניתן להסתיר את המציאות הקשה והאלימה מילדינו?

אנו נמצאים בעידן בו הטכנולוגיה האלקטרונית מעצבת "כפר גלובלי", הטכנולוגיה והעולם המרושת, גורמות לכך שידיעות מתפשטות במיידיות.

ניל פוסטמן בספרו "אובדן הילדות" טוען כי חשיפה ממושכת של ילדים לתכנים לא להם (אלימות, מין, שחיתות) גורמת להם לאבד את ילדותם.

ילדים חשופים לאירועים אלימים במציאות חייהם. הם אוכלים ארוחת בוקר, או משחקים בסלון, כשמול עיניהם מתרוצצות לעיתים תמונות מזעזעות מפגועים, אירועי אלימות או אסונות בארץ ובעולם. חלק מההורים יושבים לצפות באירועים על המרקע מבלי לחשוב על משמעות התמונות והקול עבור ילדיהם. אנו כמבוגרים מתקשים לעכל את חומרת האירועים, ועל אחת כמה וכמה ילדינו הרכים, הנחשפים לתכנים אלה הקשים להכלה קוגניטיבית

ערבי הסברה והיכרות:

י"ד טבת 27/12
כ' טבת 2/1
בשעה 19:00

בישיבה במרכז שפירא
להרשמה נא לפנות למשרדי הישיבה

לפרטים: 08-8502591/6487517 • לתאום חוגי בית במקום מגוריכם ניתן לפנות למזכירות הישיבה • sh@ore.co.il • www.yore.co.il

אירוע מכונן מלחמת יום כיפור הייתה עבורי חוויה טראומטית, שרק עם חלוף מספר שנים הצלחתי להשתחרר ממנה. תחושת ההחמצה, הכשלון, העוררן ואבדן חיי אדם, שנחלנו, בסופו של דבר, לא עמעם את התחושה. המעבר השאיר עליי רושם לא פשוט. הניגוד בין תחושת ההחמצה והכאב מול העוצמות הטמונות בעם הזה, יצר טראומה.

מחאה וכלכלה

המחאה היא תופעה חדשה, שמחייבת ברור של הסיבות למחאה ומי היו המוחים. תמיד האשימו את הצעירים והקהל הישראלי באדישות, אך פתאום יש הפגנה לא על נושאים אידיאולוגיים, אלא על יוקר מחיה ודיוור. הראיה כיום יותר אינדיבידואליסטית, היום לא מסתפקים בלחם צר ומים במשורה. רוצים גם חמאה. היום אזרחי ישראל מבקשים שוויון בנטל ובזכויות. אני לקחתי מכל המחאה את בעיית הדיוור בר ההשגה, שזו, לדעתי, בהחלט בעיה אקוטית, ולעניות דעתי, היא ניתנת לפיתרון. והפתרון הוא בידי הממשלה: הקרקע בידי המדינה, המיסים, התכנון, המימון – הכל בידי המדינה. המחאה לא סחפה את כל העם, למרות מאמציה של התקשורת להציג זאת כמחאה מקיף אל קיר. אם, כתוצאה מהמחאה תיפתר בעיית הדיוור בר ההשגה, הרי שהמחאה מלאה את תפקידה ההיסטורי: **לקפוץ למים** במערכת הבחירות הקודמת סייצת, ככל יכולת, לראש

הממשלה בנימין נתניהו והייתי שותף לצוות הכלכלי. הייתה פנייה ובקשה אלי, שאצטרף לרשימת הליכוד לכנסת, אך סירבתי משום שעסקתי בהפרטת התעשייה האווירית, משימה, שראיתי בה משימה לאומית, שאני חייב לסיים. בעבר פנו אלי אנשים רבים כדי שאצטרף למערכת הפוליטית, אך הם הבינו, שרק כשאחלטי, אעשה זאת. כעת, אני בשל לקחת על עצמי משימה לאומית חדשה. הצטרפתי אל מפלגת "ישראל ביתנו" בראשות השר ליברמן ולא ניהלתי איתו שום משא-ומתן ביחס לתמורה למעט עבודה קשה. אני מעריך, שנזכה בבחירות, אך לשם כך צריך להמשיך ולעבוד קשה. הניסיון שלי הוא כלכלי ובטוחני: 25 שנה בחיל האוויר 25 שנה בתעשייה, כל שיהיו מספיק תפקידים, שיתאימו לכישורי.

לא יודעים עליי אני מאמין במשפט ש "אין הברכה שורה אלא בדבר הסמוי מן העין". בזמני ציירתי ציורי שמן אבסטרקטים, אני אוהב לקרוא ספרים, בעיקר ספרי היסטוריה. זה 12 שנים, מידי יום שישני אני לומד עם הרב יוסף גערליצקי (רב קהילת חב"ד בתל-אביב) בכל פעם סוגיה (רמב"ן, חסידות, תניא, פרשת שבוע) רלוונטית ומלבנים אותה.

אופטימיות זהירה

ישראל תהיה מדינה יותר מודרנית, שתשקיע יותר בחינוך יהודי, הומניסטי וטכנולוגי, היא תהיה מבוססת על תעשיית היי-טק, תהיינה יותר תשתיות תחבורה טובות ומתקדמות, כולל כבישים ורכבות, יוקמו עוד בתי חולים ותוקמנה עוד אוניברסיטאות, ואני מקווה, שכתוצאה מכל אלה תהיה חברה חזקה יותר וכלכלה משגשגת. אני מקווה, שלא תהיה מלחמה, שתשנה את המגמה והכיוון הזה. אני מקווה לראות חרדים משתתפים יותר בעולם העבודה, תורמים יותר למדינה, ולא רק בלימוד התורה ושיתופים בנטל. אני מאחל ביטחון כלכלי, ביטחון פיזי וביטחון אישי. כדי שאזרחי ישראל יוכלו להצהיר באווירה, שמדינת ישראל היא המקום הטוב ביותר לגדל בו ילדים על כל המשתמע מכך.

טייס < אלוף משנה < מהנדס < איש עסקים מצליח < מנכ"ל ויו"ר

ישבנו עם יאיר שמיר לשיחה מרתקת על ההחלטה להצטרף למערכת הפוליטית, על השירות הצבאי, על המחאה החברתית, על חינוך וכלכלה, על הייחוס המשפחתי, על זכרונות ותקוות. ראיון ציוני בהחלט.

רקע נולדתי וגדלתי בתל-אביב להוריי: שולמית ויצחק שמיר, מראשי לח"י, ולימים, אבי היה ראש ממשלת ישראל. למדתי בבית הספר היסודי "הכרמל" ובתיכון "עירוני א", במקביל שימשתי כמדריך בשבט צופי דיזנגוף. בשנת 1963 התגייסתי לצה"ל לקורס טייס, שאותו סיימתי כטייס 1965. במהלך השירות הצבאי שימשתי במגוון תפקידים בטייסת כטיס וכמדריך טיסה בבי"ס לטיסה. לאחר מלחמת ההתשה יצאתי ללימודים (1970) בטכניון, בפקולטה לחשמל (אלקטרוניקה) וסיימתי את לימודי כמהנדס ב-1974. השתתפתי במלחמות: ששת הימים, ההתשה ומלחמת יום כיפור כטייס פעיל. וכשחזרתי מלימודי, שימשתי במגוון תפקידים בתחום ההנדסי וטכנולוגי, כשתפקידי האחרון היה ראש מחלקת מערכות בחיל האוויר. במסגרת התפקיד הייתי אחראי על כל המערכות האלקטרוניות, פיתוח, אחזקה, רכש וכוח אדם. בסוף שנת 1987 השתחררתי מצה"ל בדרגת אלוף-משנה ופניתי לתעשייה ולעולם העסקים. תחילה הצטרפתי לחברת "סאיטקס", ספינת הדגל של התעשייה המתוחכמת, שהייתה באותה עת במשבר חמור ושימשתי כמנכ"ל "סאיטקס - ישראל". לאחר 6 שנים של עבודה מאומצת, שכללה תהליך הבראה עמוק, הצלחתי לייצב את החברה וכשעזבתי, השארתי מאחורי חברה איתנה פיננסית ומובילה עולמית בתחומה. לאחר מכן התמניתי למנכ"ל חברת "עלית" למשך שנתיים. בהמשך, כהנתי בתפקידים של מנכ"ל ויו"ר בחברות היי-טק שונות. כמו כן הייתי יו"ר דירקטוריונים של חברות: "אל-על", התעשייה האווירית, וכן, ולאחרונה "החברה הלאומית לדרכים" ("נתיבי ישראל"). תפקידים אלה - בצעתי בהתנדבות (ללא שכר). לקראת הבחירות הקרובות הודעתי על הצטרפותי למפלגת ישראל ביתנו. אני נשוי לאלה ואב לשלושה וסב לשמונה נכדים.

יאיר השם "יאיר" מחייב, בפרט אצל הורים יוצאי הלח"י. בשנים הראשונות של המדינה היה עדיין מתח בין יוצאי המחתרות השונות וזרמים שונים בישוב, והשם "יאיר" היה כסדן אדום בעיני לא מעט מהם. עם השנים הסתבר לי, שהוריי רצו לקרוא לי "נמרוד", אך נתקלו בסרובו של המהל, ואז בחרו באלטרנטיבה הברורה "יאיר". השם "יאיר" מגלם מחויבות לאומית גם ביחס לעבר וגם ביחס לעתיד.

געגוע אני מתגעגע לשיחות ולמפגשים, שהיו לי עם אבי, מר יצחק שמיר. היו אלו מפגשים בימים קבועים, בדרך כלל בשעות אחר הצהריים. עבור שנינו זה היה זמן איכות. שוחחנו בהם על הכל, על נושאים ברומם של עולם ועל ענייני דיומא. וכך הפכנו מאב ובן לידידים. כשהאחד מבוגר ומנוסה, והשני צעיר וסקרן. היום, מפגשים אלה חסרים לי מאוד.

חינוך חינוך אותי, שלכל יצור אנושי, שהגיע לעולם, נועדה משימה או מטלה, שעליו לבחור בה. לכן, כל החיים צריך אדם לחפש את המשימה, שאליה נועד. החיפוש אחרי היעוד נעשה ברכישת ידע תאורטי ומעשי וניסיונות שונים, וכל זאת כדי למצוא את יעודו. אם לא מצאת ולא הגשמת את היעוד שלך, הרי הדבר שעשית הוא לנשום חמצן ולפלוט דו תחמוצת הפחמן. בבית, שבו גדלתי היו משמעת וסדר, אבל מאידך גיסא, הייתה הרבה עצמאות. אם לא הייתי בסדר הייתי 'חוטף' על-ידי מבט והערה מינורית מצד אבי. אצלנו תמיד היה כיבוד אב ואם עמוק, והייתה בהירות לגבי מקומם של ההורים, ולא היה שום בלבול ביחס למקומם של הילדים במשפחה. **ממשיך בדרך** בעיני, אבי הוא כמגדול, ואני הולך באלומתו -

תפיסת עולמו הרחבה - המאפשרת חופש תנועה בתחומה. אני נהנה מהמוניטין של אבי, שנותן לי רוח גבית, אך אני גם מודע למחויבות הכרוכה בכך.

באופן כללי, ילדים לא ממש אוהבים לשתף אותנו. את זה הבנתי די מהר. "איך היה בגן?" "בסדר" לקוני מזדחל לעברי. "מה עשיתם?" "שום דבר" עונה לי הדרדס. "באמת??" אני מתפללת. "היה לך כיף בגן?" אני מוסיפה לחפור. "כן" הוא מוסיף בבדיבות עוד קצת מידע. את אותה שעת סיפור מצומקת אני עוברת גם עם הדרדסית בת השש (מזל טוב). אך מה הבעיה האמיתית? שמתי הם נזכרים לספר באריכות על הקורות אותם במבוכי החיים והגן? ומתי הם הופכים לים שופע של מידע שקשה למצוא את הסכר שיעצור אותו? מייד כשהם מזוהים קמצוץ

חוסר סבלנות, עייפות או יש יאמרו - רצון עז להניח אותם לנפשם מצד מבוגר אחראי. בד"כ בשעות הערב המאוחרות אחרי שכבר סיפרת להם סיפור, עברת את שלב האמבטיה ואף הצלחת לחבר ביניהם לבין מברשת השיניים ולברך הגומל, או אז בדיוק כשאת אומרת בנימה עליזה של סיפוק, "מי רוצה להגיד שמע ישראל?", מתעורר יצר הדיבור אצל הדרדס לחיים והוא מודיע: "אמא רציתי לספר לך, את יודעת מה קרה לי היום בגן?"

האמת היא שאני לא יודעת. גם לא בטוח שבשלב הזה אצליח להשאיר את עיני פקוחות ולהחניק את זעקת המחאה. אבל ייסורי המצפון - אותם חברים טובים שהולכים אתנו יד ביד מיום שפגשנו מפציעים אל אוויר העולם, מתייצבים לצד הדרדס

הערב...? ■

המדור מוקדש ל: לוזת צברי ויותם משולם; יגאל שי וחלי דיין; אורן סייג וטל חייקין; חמוטל כהן ודני שפירא; יאיר שלומסקי ויעל גולן; אודליה יעקובסון וגלעד ברקוביץ

שהתחננו/מתחננים השבוע.

ול: שגיא קרשנר ואלישבע גלזר; מור שליסלברג וגבי גולדברג; אושרת כהן צמח ואשר דובדבני; יהודית גרינבאום ונדב גולן; תרצה אנקרי ואיציק מורה; נעמה אלמשעלי וישי לוי;

שהתארסו בשבוע האחרון.

ולכל אלו שעדיין מחפשים, בקרוב אצלכם!

גם לכם היו פריחות ביימים? **גם לכן** נמאס לשמוע את השאלה איך יראה שולחן השבת שלכם, ועוד יותר את התשובה של הצד השני? שלחו אלינו: gdaat@pisorael.com או ספרו לנו בפייסבוק פריחות וסיפורים מצחיקים מדיימים, ואת הסיפורים הטובים ביותר נכניס לבעות בקומיקס.

יוצאת מדעתה
תודה לאלעד קרשנר על הרעיון. ציור: חיקי עזרי

אני דווקא יותר בקטע של מסיבת פו"פ!

גינתיקה אהובי,

תפילתי התקבלה!

איזו זכיה - אתה פשוט מתנה.

תשעה ירחי הריוני עברו בשמחה וציפיה

נשאתי אותך ברחמי כולי תפילה.

וכבר חיכיתי לך, תיארתי אותך ביד.

מדמינתי את חיוכיך ולעיתים את צרחותיך

הרגע המיוחל הגיע, תינוק יפהיפה לנו נולד.

זה אומנם היה מייגע אך כשראיתך הכל חלף.

השתחררנו מבית החולים

וסוף סוף הגענו אל ביתנו

בידיים מלאות יוצאים אל מחוז חפצנו.

הימים נוקפים, הלילות מתארכים

ואתה כל הזמן בוכה, אני בוכה איתך,

מתקשה להתרגל לסטטוס החדש

אני מותשת והופכת קצרת רוח.

אתה לא אשם, אך נגמר לי הכח.

אני מודעת, אך במצב לא שולטת

בהצטרפותך אלינו הפכת אותי מאושרת

אך למעט שקט אני מייחלת

מתפללת למצוא מנוחה,

לנפשי העייפה והרצוצה.

תן לי קצת שקט.

דע, שאני אוהבת אותך כל כך

ומבקשת את סליחתך

לקי,
אמא (טרייה)

תגליות חדשות בתחום החינוך לגיל הרך נחשפו בכנס בגבעת ושינגטון

השבוע התקיים במכללה האקדמית לחינוך גבעת ושינגטון הכנס הארצי השני: "הילד המשפחה והגן". הכנס נערך בשיתוף האגף לחינוך קדם יסודי במשרד החינוך. במרכזו של היום הודגשה

החשיבות ומשמעות האינטראקציה בין הילדים ובין המבוגרים, ובין הילדים לבין עצמם ובמהלכו חשפו חוקרים מהמכללה תגליות חדשות בתחום האינטראקציה בין הילדים, צוות הגן וההורים.

פרופ' כרמי הורוביץ-נשיא המכללה האקדמית לחינוך גבעת ושינגטון, נשא דברי ברכה והדגיש את החשיבות בגיל הרך כגיל מעצב בעיקר בתחומים, הקוגניטיביים, האמוציונאליים והערכיים דתיים. דוד בוסקילה המפקח על המכללה הדגיש את חשיבותם של היסודות הראשוניים שהגנת מקנה בגן הילדים.

בכנס השתתפו סטודנטים להוראה, הסבת אקדמאים ולומדי המשך וכן גננות ונציגי רשויות מקומיות. את הכנס הנחו, ראש מנהל הסטודנטים ורכז ההדרכה הפדגוגית במכללה, ד"ר יצחק יוגב וראש החוג לגיל במכללה הרך ד"ר רחל וינקלה. במהלך הכנס הועלו הצגה ותיאטרון בובות שעסקו בנושא. לאחר ההצגה התקיים פאנל בהשתתפות מרצות מהמכללה. ותיאטרון בובות מרתק ולאחריו פאנל שהשתתפו בו מרצות מהמכללה.

חותדעת

ד"ר חוה אנקור מאמנת אישית וזוגית, מומחית במצבי לחץ ומשבר

שאלה:

אני בת 38 רווקה ומרגישה ששעון החול אוזל... החלטתי שאני רוצה להתחתן, כבר שנים אומרים לי להגיע ליעוץ. וכך אני מוצאת את עצמי עסוקה ביעוציים שונים. יש לי מאמנת לזוגיות, דייטולוגית (מומחית לדייטים) ופסיכולוגית. אני משקיעה המון זמן וכסף, אבל אני מבולבלת. אין לי הצעות, ואני מרגישה שאני בעשיה אין סופית, בלי שקורה בעצם כלום...

תשובה:

מברכת אותך על החלטתך להתחתן, ועל הצעדים שאת עושה בכיוון! אולם, יש לי תחושה שאינך יכולה להספיק גם להיפגש עם בחורים, וגם להתרוצץ בין היעוצים שלקחת לעצמך... אני מניחה שאת ודאי גם עובדת, ואם בכל יום יש לך מפגש עם איש טיפול אחר, את עסוקה מאד, משקיעה סכומי כסף גדולים ובוודאי מבולבלת מאד.

יש אנשי מקצוע רבים בתחומי הטיפול, שמראש, מתנים שהם יהיו היחידים ומראש לא מאפשרים טיפול מקביל. ואפילו כולם חכמים וכולם נבונים... לכל אחד הדרך שלו ושיטת הטיפול שלו. ברפואה אכן מפרדים בין רופא עור לאורתופד ולרופא נשים. אך בטיפול - הנפש היא אותה נפש, ואין אפשרות לעשות הפרדות, אפילו אם הולכים לכל מטפל עם בעיה שונה כגון לפסיכולוג בגלל חוסר בטחון עצמי, למאמנת בזוגיות בגלל הקושי בקבלת החלטות וכד', נוצר בלבול.

דווקא בתקופה של טיפול צריך שקט, לא לשמוע הרבה קולות של סבתות חברות ועוד עצות טובות, אלא, להיות ממוקד בטיפול ובמה שקורה שם. לעיתים, יש טלטלות וסערות נפש, לעיתים, יש משימות לבצע, ולעיתים, פתאום מבינים דברים "אסימונים נופלים". חשוב שיהיה מרווח של כשבוע בין טיפול לטיפול כדי לחשוב בנחת, לעכל דברים שנאמרו. אנו בני אדם ולא מכונות שנכנסים למוסך לטיפול 10,000 יוצאים מתוקנים ומיד מוכנים לפגוש את החתן... כדאי לחשוב מראש מהו הטיפול המתאים לך כדי להיות ממוקדת מטרה לשלב זה בחיך. רצוי לבחור בין המטפלים השונים שהתחלת קשר אתם עם מי תרצי להמשיך כדי להתקדם לעבר היעד הנבחר. במקביל תוך שיתוף "המטפל הנבחר" חשוב להתחיל צעדים מעשיים כדי להגיע להצעות לבן זוג - אפשר דרך שדכנית, אינטרנט, חברים ועוד... אל תתיאשי ובעז"ה תצליחי במשימה!

המעוניינים להתייעץ או לשלוח את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

כמעין המתגבר

ישורון בר טוב

מעין האוכף - מעין, עתיקות ובית קפה

בסמוך לשוב טלמון (מערב בנימין), בין עצי פרי ושרידים עתיקים - נמצא מעין. מדובר בבריכה מבוסנת בגודל 4X3 מ' ובעומק מטר וחצי. המעין עבר שיפוץ לאחרונה ע"י נוער הישוב וסביבו פזורים עצי פרי, ספסלי ישיבה, "פינות מנגל" ונדנדות.

המעין נקרא בערבית "עין מסרג", שפירושו מעין האוכף. הסיבה לכך היא שהוא נמצא מבחינה טופוגרפית על מבנה שטח הנקרא אוכף.

באזור המעין נמצאת שכבת מאובנים עשירה ביותר.

אין מגיעים: נוסעים לצומת שילת (בכניסה למודיעין) על כביש 443, ושם פונים מזרחה לכיוון חשמונאים ומודיעין עילית. ממשיכים כל הזמן עם הכביש (אפשר להיעזר בשילוט, לכיוון גיל", טלמון ודולב) ולאחר נסיעה של כעשרים דקות מגיעים ל"מזלג" (ימינה - דולב, שמאלה - טלמון) בו תמשיכו עם הכביש שמאלה. מהכניסה לשוב ממשיכים עם הכביש ישר עד שמגיעים לקצה הישוב. כמה דקות לאחר מכן הכביש מתעקל שמאלה, ובדיוק שם יש דרך עפר (מצד ימין) שמגיעה עד למעין.

מכאן ניתן להמשיך לחורש ירון- לביקור ב"גבעת היקבים", לנוח בקפה "בד בבד" (פעיל רק בימי שישי או בתיאום מראש) או להעפיל לשוב חרשה בראש ההר, שם נמצא אתר תצפית מרהיב המשקיף על מרחבי הרי גופנא שמסביב, חבל מודיעין, צפון השפלה ומישור החוף.

עונה מועדפת: כל השנה

מרחק הליכה מהרכב: 150 מטרים

איזור: מערב בנימין (מפת סימון שבילים מס' 9)

מעיינות נוספים באיזור: עינות ענר, עין אגוז

מתאים ל: משפחות עם ילדים, זוגות, חובבי טבע

אפשרויות להמשך טיול: נבי ענר, גבעת היקבים

נ.צ.: 213572 / 649550

מאחורי ההר - אתר המעינות של ישראל www.meahori.co.il

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן
תשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com
עד יום שלישי הקרוב

כדי שתהיה מצויה הברכה -
מקל עליכם את המלאכה,
ונגלה לכם שאנו מחפשים
לא לולב לא הדסים
אלא שתי מילים באותן אותיות
זה בהחלט יכול להיות
הן מיוחסות ליעקב, וזה קלי!
כי משמאל הן היופכו של כלל.

חידת השבוע

תשובות מהשבוע שעבר

בספוק הראשון של פרשת "מקץ"
נמסר: "ופרה חלם" בפילה חלם מן
הסוף. היא מלח שאנו מפורים על דפתי.
הזוכה: איתן פרלשטיין משלוחות

חידת השבוע?

אנחנו אומרים?

חידת השבוע

בשבוע שער סיפרנו לכם על זוג ציירים מופלא שמעשיר אותנו כל חג ושבת בקומיקס משעשע ומחכים. אך עוד אנו מדברים עליהם והם הוציאו חלק שלישי על דמותו הקדושה של איש האלוקים והראשון לציון שכולנו מעריצים ואוהבים.

התדעו, צאן קדושים, מה שם ספר הקומיקס החדש?

פתרתם את החידה? זכיתם בפרס ללא הגרלה!

שלחו אלינו למייל dabrishir@neto.net.il את פתרון החידה שיישלח את התשובה הנכונה יזכה בספר מתנה. הספר יישמר בעבור הזוכה בחנות דברי שיר בתחנה המרכזית ירושלים למשך שבוע.

בנוסף, לאורך כל השבוע, כל מי שיגיע עם גיליון גילוי דעת יאמר את פתרון החידה למוכר באחת מחנויות הרשת - פתח תקווה (איכילוב 8), רמת גן (האצ"ל 60) ובתחנה המרכזית בירושלים, יזכה ב-10% הנחה על כל קנייה! (מלבד גמורות).

בחסות רשת התרבות היהודית

תורה-מן

מאת יוסי שחר פרק 40

הערות ותגובות: shaharyosi@gmail.com

תורה-מן הפתח לכיום הקדיש והחליט לפזר את התפלל לקח...

תורה-מן

לצפיה בפרקים נוספים של תורה-מן: www.mushoncomics.co.il

דיני אמירת אמן

יש לענות "יהא שמיא רבא" בכל כוונתו ובקול רם אך אעפ"כ אין לענות "אמן" בקול רם יותר מהמברך עצמו. אמנם, אם מבנה קולו כדי לזרז הציבור שיענו גם הם - מותר, אך לא יצא בקול קולות שמא יתלוצצו עליו בני אדם ויגרמו להם חטא.

יש לענות מיד, אחרת זו "אמן יתוסה" וכבר הזהיר חז"ל "העונה אמן יתוסה יחז"ל בני יתוסה". ורבים מבטלי הקוראים בתורה טועים בדבר, שאינם עונים "אמן" על ברכת העולה לתורה יחד עם הציבור, אלא סומכים את אמירת ה"אמן" לתחילת הקריאה. ויש להנציח להם.

נע"פ משנ"ב

תורה-מן

אקת אותך למקום ממנו יטעמו אותך בשמים גם אם תדבר בטיקט...

אבל אין פה מנינים...

אנה תושב שיה לא יטעמו אותך אם לא תצחק?

אאאא...

לא!

כיתה בבית

המערכת הנכונה או עם קיר חיצוני שלא אושר על ידי הרשויות. ניסיון שמתאים לכם: בחרו אדריכל שראיתם עבודות שלו. אל תסתפקו בהמלצות של חברים. לכו לבתים שהוא תכנן והסתכלו עליהם. בדקו אם סגנון העבודה מתאים לכם מכל הבחינות. רק אחרי שאתם יודעים שהאדריכל הזה מתאים לכם סכמו איתו. התאמה ללקוח: ודאו שהאדריכל מסוגל להתאים את עצמו אליכם. אדריכלים רבים משלבים במסגרת העבודות שלהם אלמנטים עיצוביים שמתאימים לתפיסת עולמם המקצועית. חשוב שאתם כלקוחות תעקבו אחרי התהליך ותוודאו שהאלמנטים הללו מתאימים לכם מבחינה פרקטית, מבחינת הטעם שלכם וכמובן מבחינת התקציב. אדריכל יכול לתכנן עבורכם בית חלומות. אם הוא לא מתאים לתקציב שלכם חבל על הזמן, הכסף וכאב הלב.

אביעד בראון, אדריכל שותף, יעקובוביץ' אדריכלים בע"מ

שאלה:

אנו מתכננים קומה שניה. מה תפקידו של אדריכל? וכמה חשוב להשקיע בז?

תשובה:

האדריכל הוא הלב של כל תהליך הבניה, החל מתחילת התכנון ועד מסירת המפתח. הוא אחראי על כל הנושא העיצובי והתכנוני של הבית. לפני שניגשים לאדריכל חשוב שתגדירו לעצמכם מה הצרכים שלכם ומה התקציב שלכם. אצלנו בבתי אמה מתחילים פרויקט בהליך תכנוני מסודר. אנחנו מנתחים מי קהל היעד של הפרויקט, מה נדרש בשטח מבחינה תכנונית ומה הפוטנציאל של הפרויקט החדש. רק אחרי שהגדרנו לעצמנו את הצרכים והיכולות, אנחנו ניגשים לתכנון אדריכלי. כשבחרים אדריכל יש לשים לב לכמה פרטים:

ידע מקצועי: בחרו אדריכל שיש לו ידע מקצועי רב. הוא צריך להכיר את כל המערכות בבית כולל מים וחשמל. לכל פרטי המידע האלו יש חשיבות. אתם לא רוצים למצוא את עצמכם עם ביוב שעולה על גדותיו כי האדריכל לא שילב בבית את

1-800-260-240
www.amana.co.il
מרכז מידע אמה

גילדידת

15

חמש | חבר מביא

כולנו חברים ומהיום, כולנו שגרירים של הבית היהודי!

אתה ודאי מכיר אותם, את ודאי פוגשת אותם הרבה: קרובי משפחה, חברים, שכנים ומכרים. חילוניים, מסורתיים ודתיים שכבר שנים מחפשים את הבית שלהם. הם מזדהים איתנו, יהודים וציונים כמונו, אוהבים את ישראל ורוצים עתיד טוב יותר למדינה שלנו. ועכשיו, יותר מתמיד, אנחנו צריכים אותם איתנו, בבית שלנו! זו ההזדמנות שלכם להיות לא רק חברים אלא גם שגרירים, הביאו כמה שיותר חברים הביתה, צרפו אותם עוד היום אל הבית היהודי.

היכנסו עכשיו לעמוד הפייסבוק שלנו

או לאתר www.givemefive.co.il

יחד נצליח להביא כמה שיותר ישראלים הביתה, ואת הבית היהודי לכמה שיותר ישראלים...

הבית היהודי
בראשות נפתלי בנט

משהו חדש מתחיל

